

[Jes Lunde]

politik. At andre har fået en anderledes negativ bedømmelse af deres politik fra budgetdepartementets side, må jo blive deres sag.

Vi har følt, at det har været helt afgørende ved denne finanslovbehandling at illustrere, at det kan lade sig gøre at gavne betalingsbalancen, statsbudgettet, beskæftigelsen, miljøet og den sociale ligevægt ved en anderledes økonomisk politik.

En udlandsgæld på 225 mia kr. nu mod 150 mia kr., da regeringen trådte til, en fortsat høj arbejdsløshed, som budgetdepartementet skønner til at ligge over 200.000 dette årti ud, sociale skævheder og alvorlige miljø-mæssige problemer taler deres tydelige sprog om, at der er behov for en anden regering med et sammenhængende alternativ.

SF er parat til at bidrage hertil, og socialdemokraterne skal være velkomne, hvis de oven på kommunevalget drager den lære, at det kan nytte at arbejde sammen om et modspil til den borgerlige regering.

Endelig skal jeg sige om de andre partiers ændringsforslag til finansloven, at vi kan støtte de fleste socialdemokratiske forslag. Vi har dog et forbehold over for en meget uspecificeret afsættelse af 325 mill. kr. til erhvervsfremme på industriministeriets område. SF er tilhænger af en aktiv erhvervs politik, hvor staten blander sig i markedsmechanismen, og det er da muligt, at vi kunne have støttet konkrete erhvervspolitiske forslag fra socialdemokratiets side, men det forslag, der nu er stillet, er ganske enkelt for uklart, og vi vil derfor undlade at stemme til det.

For VS' vedkommende skal jeg markere, at vi vil stemme imod to af dets forslag, når de kommer til afstemning. VS foreslår kontoen vedrørende Storebæltsbroen nedlagt, men der er i 1986 faktisk ikke konteret penge til selve broprojektet, og der er således udelukkende tale om midler til administration af Sprogø, pasning af fyret m.v., som vi ikke vil stemme ud af finansloven.

Det andet forslag er VS' overraskende forslag om at afsætte 25 mill. kr. til udsætning af fiskeyngel. Vi kunne have talt om det, hvis man havde slettet et par nuller, men det forslag, der foreligger, kan vi ikke rigtig tage alvorligt, så vi vil stemme imod det.

Fremskridtspartiet er vi jo ikke enige med ret meget om, så jeg skal nun nævne, at vi er enige i et par forslag, når det drejer sig om bedre vilkår for handicappede og syge; der-

udover indstiller vi samtlige dette partis ændringsforslag til forkastelse.

For det radikale venstre er situationen den, at vi kan støtte alle partiets ændringsforslag. Der er nemlig kun ét, og det drejer sig om at spare på militæret, hvor vi jo er enige. Men jeg vil samtidig beklage, at der ikke er flere ændringsforslag fra det radikale venstre. Finansloven lægger jo i høj grad op til socialliberal indsats for opretningen af skævheder, men vi skal desværre endnu en gang opleve, at de radikale har ladet sig indfange i den fast sammentømrede borgerlige blok, der hverken kan eller vil se problemerne ved den politik, der føres.

Sammenlagt kan afstemningerne over ændringsforslagene til finanslovsforslaget ikke rokke ved det faktum, at vi under alle omstændigheder indstiller lovsforslaget til forkastelse. Det gør vi, dels fordi det på mange punkter er udtryk for en forkert politik, dels for at vise vores generelle mistillid til den borgerlige regering.

Vort julegaveønske til den danske befolkning skal derfor være, at finanslovsforslaget falder i morgen, så vi kan få et valg, der bliver regeringens endeligt.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Denne debat er blevet indledt med det, jeg vil kalde hr. Camres private generaldebat. I den forsøgte han pudsigt nok at tage OECD til indtægt for, at det går rigtig skidt i Danmark. Det er pudsigt, fordi OECDs rapporter på det sidste jo faktisk stort set kun har lovord tilovers for udviklingen i dansk økonomi. Jeg er enig med hr. Camre i – og det kan også konstateres, når man læser OECD-rapporterne – at de peger på ét svagt punkt i dansk økonomi, nemlig at vores opsparing er for lille, og jeg er også enig med hr. Camre i, at en vej at gå for at løse dette problem er at indføre overskudsdeling, men på næsten alle andre områder har OECD ros til Danmark. Det gælder nedbringelsen af kasseunderskuddet, det gælder faldet i inflationen, det gælder væksten i investeringen i den private sektor, og det gælder væksten i beskæftigelsen.

Det er dette positive grundlag, enhver regering og ethvert folketing er nødt til at sikre, hvis man vil videreudvikle det danske velfærdssamfund, og jeg er sikker på, at hr. Camre deler det synspunkt. Hvis man ser